

Izvešće medijskih objava

09.06.2016

Muzeji Hrvatskog zagorja

Muzeji Hrvatskog zagorja

6.6.2016 Međimurje Stranica/Termin: 6 Hrvatska

Naslov: Kraj desete sezone proslavile izletom u Hrvatsko zagorje
Sadržaj: UDRUGA ZLATNE RUKE ČAKOVEC

Autor: (d. k.)
Rubrika, Emisija: tjednik Žanr: izvješće Naklada: 17.000,00
Ključne riječi: DVOR VELIKI TABOR

7.6.2016 Školske novine Stranica/Termin: 6 Hrvatska

Naslov: Oproštaj od još jedne generacije četvrtaša
Sadržaj: ZAGREB OSNOVNA ŠKOLA GUSTAVA KRKLECA

Autor: Branko Nađ
Rubrika, Emisija: / Žanr: izvješće Naklada:
Ključne riječi: MUZEJ KRAPINSKIH NEANDERTALACA, DVOR VELIKI TABOR, NALAZIŠTE HUŠNJAKOVO

6.6.2016 **Međimurje**

Stranica/Termin: 6

Naslov: Kraj desete sezone proslavile izletom u Hrvatsko zagorje

Autor: (d. k.)

Rubrika/Emisija: tjednik

Žanr: izvješće

Površina/Trajanje: 256,08

Naklada: 17.000,00

Ključne riječi: DVOR VELIKI TABOR

UDRUGA ZLATNE RUKE ČAKOVEC**Kraj desete sezone proslavile izletom u Hrvatsko zagorje**

Članice Udruge za očuvanje tradicije i kulturne baštine *Zlatne ruke* iz Čakovca zaključile su desetu godinu svojih aktivnosti i proslavile je jednodnevnim izletom autobusom u Hrvatsko zagorje. Počele su u Trakošćanu, šetnjom uz jezero i obilaskom muzeja, a onda u Pregradi razgledale crkvu Uznesenja Blažene Djevice Marije, *zagorsku katedralu*. Uz pomoć predstavnice Turističke zajednice, upoznale su se i s poviješću crkve i

Članice Udruge Zlatne ruke

Pregrade te čule nekoliko legendi vezanih za taj kraj i razgledale gradski muzej. Pogledale su i mjesnu ljevakarnu, jednu od tri najstarije u Hrvatskoj, a svratile su i u restoran koji je ujedno i praktikum za učenike ugostiteljsko-turističkog smjera Srednje škole Pregrada. Potom su otišle u Veliki Tabor i prošle cijeli obnovljeni dvorac grofa Ratkaya, a kustosica ih je iscrpno upozнала s njegovom poviješću i legendom tog kraja o lju-

bavi Veronike Desiničke i grofa Fridriha Celjskog. Na kraju su za predah, uz užitak u ljepoti prirode, sjele u zagorsku klet Grešna gorica. Bio je to zaključak sezone bogate aktivnostima. Udruga je ručne radove svojih članica predstavljala na vlastitim izložbama i gostujući kod srodnih i prijateljskih udruga te sudjelujući na raznim javnim manifestacijama u Čakovcu, a i drugdje u Međimurju i izvan njega.(d.k.)

Naslov: Oproštaj od još jedne generacije četvrtaša

Autor: Branko Nad

Rubrika/Emisija: /

Žanr: izvješće

Površina/Trajanje: 1.256,79

Naklada:

Ključne riječi: MUZEJ KRAPINSKIH NEANDERTALACA, DVOR VELIKI TABOR,

ZAGREB OSNOVNA ŠKOLA GUSTAVA KRKLECA

Oproštaj od još jedne generacije četvrtaša

Stotinjak učenika četvrtih razreda Osnovne škole Gustava Krkleca iz zagrebačkog naselja Travno kraj školske godine obilježilo je zajedničko terensko nastava u Hrvatsko zagorje, točnije u Krapinu i Trakošćan. U zadnje četiri godine, što kroz terensku nastavu što kroz školu u prirodi, ovi dječaci i djevojčice u pratnji svojih učiteljica posjetili su, proučili i doživjeli Sjeme, Novi Vinodolski, seosko imanje Kezele, Ključić brdo, dvorac **Veliki Tabor**, Krašograd... Upoznali su vrste prometa kroz posjete zagrebačkoj zračnoj luci, autobusnom i željezničkom prometu, upoznali svoj grad kroz poučnu šetnju središtem Zagreba, posjetili Markov trg i Hrvatski sabor, redovito posjećivali brojna kazališta i muzeje.

Dvojbe krapinskog praćovjeka o Fejsu i Instagramu

Stoga se završno zajedničko putovanje na kraju četvrtog razreda, odnosno na kraju te prve etape u njihovu školovanju, pretvorilo u zabavan (i poučan) cjelodnevni izlet tijekom kojeg su učenici i njihove učiteljice razmjenjivale uspomene, zabavna sjećanja na protekle četiri godine razredne nastave, transformacije od uplašeniš prvašića do samosvjesnih i nestašnih četvrtaša na rubu puberteta.

I ovoga puta bili su u punome sastavu – u pratnji učiteljica razrednica Melite Krivohlavek (4. a), Vlaste Vrbančić Nemeč (4. b), Tajane Tintor (4. c) i Paule Antunović (4. d) te pripravnice Marijane Zadro, učiteljice u pratnji Josipe Strmiščak i asistentice Jasenke Meseldžij.

Prva etapa putovanja bila je posjet Krapini, gdje su razgledali fascinantan multimedijalni **Muzej krapinskih neandertalaca**. Ne treba puno govoriti da se oduševljenje miješalo s duhovitim komentarima života tog spiljskog čovjeka, toliko nestvarno različito od današnjeg svijeta u kojem klinici okruženi pametnim telefonima i prijenosnim računalima odrastaju. Uz stručnu pratnju i pojašnjenja, četvrtaši su naučili kako je nastao planet Zemlja, kako se radio i mijenjao život na njoj, jesmo li zaista postali od majmuna, zašto neki i danas negiraju teoriju evolucije i kako se i od obične prehlade tada vrlo često umiralo. Biti spretni ili biti pojesti, bio je moto spiljskih neandertalaca, dok je dvojba bez **razodnamim** četvrtašima krenuli su dalje, u Trakošćan. Ondje su nekad stolovali plemići iz obitelji Drašković. Razgledavanje dvorca Trakošćan, koji ih je oduševio svojom monumentalnošću, očuvanošću te prekrasnim okruženjem, proteklo je uz osvježenje proljetnim pljuskom. Iako su naši junaci bili dovoljno

U društvu krapinskog praćovjeka

Terenska nastava u Krapinu i Trakošćan pretvorila se u zabavan cjelodnevni izlet tijekom kojeg su učenici i njihove učiteljice razmjenjivale uspomene, zabavna sjećanja na protekle četiri godine razredne nastave, transformacije od uplašeniš prvašića do samosvjesnih i nestašnih četvrtaša na rubu puberteta

Razrednice Melita Krivohlavek (4. a), Vlasta Vrbančić Nemeč (4. b), Tajana Tintor (4. c) i Paula Antunović (4. d)

hrabri te sa svojim učiteljicama izašli, barem nakratko, na znameniti vidikovac na krovu dvorca, kiši unatoč.

Djeca su uvijek djeca, vole se smočiti kišom, zaprljati blatom, vrskati, trčkarati na livadama i u šumama, rekla nam je razrednica 4. c razreda **Tajana Tintor**, dodavši kako ova generacija učenika nije ništa drukčija od prijašnjih. Jedino se roditelji mijenjaju i nekad je s njima lakše, nekad teže:

– Današnji su roditelji zahtjevniji, više traže od svoje djece, ali i od škole, učitelja. Djeca su dobra, u odnosu na prošle generacije ovi su učenici čak puno bolji u odgojnom smislu. Dakle, žele poslušati, može se s njima izaći na kraj. Najviše ih je ove četiri godine zanimalo gradivo prirode i društva, iza toga matematika, a pomalo žalosti što su najmanje interesa iskazivali za hrvatski jezik. Materinski im je jezik bio najmanje zanimljiv, najviše su se takoreći borili s njime. Ne znam što je točno tome razlog, ali vjerojatno i za to, kao i mnogo drugih stvari u odgoju i obrazovanju, dublji razlozi leže u obiteljskim navikama i odgoju. Najvjerovatnije se od rođenja s njima ne govori i ne priča pravilno, ne upotrebljavaju hrvatski jezik na pravilan način, pa je ka-

snije onda teško ispravljati takve usadene govorne pogreške, ističe Tintor.

Tome ne pripomaže činjenica da zapravo nove generacije malo čitaju. Uglavnom samo ono što moraju, a to je ponajprije lektira. Naravno, i to ovisi o roditeljima, koliko (pa i svojim primjerom) potiču čitalačke navike i ljubav prema knjizi kod svoje djece.

Školu u prirodi organizirati već u prvome razredu

Klinci stalno imaju mobitele u rukama, stalno tipkaju, ne pričaju skoro uopće međusobno. Jako malo razgovaraju, onako starinski, bez da pritom jedni drugima ne pokazuju nešto na mobitelu ili se razgovor ne vrti oko neke igrice. Opet na mobitelu. Njihov je način komunikacije uglavnom elektroničkim putem, gdje ne moraju paziti na pravopisne norme i pravila. Tako se izražavaju, pismeno, pa onda i usmeno, naglašava Tintor:

– Priroda i društvo kao predmet im je zanimljiva jer im, kao prvo, nedostaje boravka u prirodi, a i to gradivo je nekako najbliže i najlakše za razumjeti. Nedostaje nam svima više boravka u prirodi, učenike bi trebalo čim češće izvoditi van, na terensku i izvanučioničnu nastavu. Svedeni su im vikendi na

odlaske u trgovačke centre i na tu elektroničku komunikaciju, videogrice.

Tintor primjećuje da su djeca na ovakvim izletima opuštenija i radoznalija, što je i logično, jer doživljavaju i vide nove stvari, u stvarnome životu vide ono što su učili u školskim klupama. Ipak, ni to terensko znanje ne ostaje im trajno, jer se vrlo brzo, govori nam, *prešaltaju* natrag na svijet multimedije i društvenih mreža, u kojem svakodnevno borave i odrastaju. Zato bi terenskih nastava i školskih izleta trebalo biti kudikamo više.

Slaže se s time **Melita Krivohlavek**, učiteljica razredne nastave već 22 godine, od čega točno dva desetljeća u OŠ Gustava Krkleca. Ovoj je generaciji bila razrednica a razreda:

– Na terenskoj se nastavi dobije jako puno, i obrazovno i odgojno, jer djeca uče gledajući, promatrajući, doživljavajući. A nama je takav terenski rad dragocjen jer ih vidimo izvan učionice, opušteno, u nekim drugim okruženjima i situacijama, kada možemo vidjeti kako funkcioniraju individualno, kako u grupama. Bolje upoznajemo svoje učenike. I zato bismo već u prvom razredu trebale ići na višednevnu školu u prirodi, gdje djecu upoznajete u drugom svjetlu nego u školskim klupama. A što više znate o djetetu, to mu je lakše pristupiti. Zato bi puno više trebalo izlaziti iz škole na izlete i terensku nastavu. No, jasno nam je da je to financijski poprilično zahtjevno, neizvedivo u današnjoj situaciji, jer najveći teret pada na roditelje. A i administrativno nam je svaki izlet postao vrlo kompliciran, zbog novih pravilnika, s ispunjavanjem gomile papirologije.

Osnovna škola Gustav Krklec trebala bi od jeseni započeti rad u sustavu e-dnevnika. Učiteljice razredne nastave očekuju da će

im biti lakše raditi, ponajviše što se tiče silne administracije i svakodnevne evidencije, papirologije koja doslovno zagušuje primarni pedagoški rad. Roditeljima će također situacija biti pojednostavljena, jer će lakše pratiti napredovanje, ocjene i eventualne izostanke svoje djece. No, Tintor se boji da će e-dnevnici smanjiti i prorijediti dolaske roditelja na informacije u školu.

Sve razrednice ove generacije uvjerenne su kako se za kvalitetan rad u razredu, sa sve zahtjevnijom djecom, potrebno redovito stručno usavršavati i biti ukorak s vremenom:

– Kada sam počinjala raditi, tehnički su uvjeti bili drugačiji. Više smo se služile kredom i pločom, a danas je normalno raditi s novim tehnologijama, služiti se audiovizualni alatima, djecu voditi da sami istražuju, rade projekte... Djeca su puno dinamičnija, imaju više informacija, no o učitelju ovisi koliko će se kvalitetno pripremiti da bi znao odgovoriti na sva dječja pitanja i potrebe. Presudna je motivacija učitelja, koliko ima volje, želje raditi na sebi, stalno. Učitelj koji želi raditi ići će ukorak s vremenom i dati toj djeci maksimalno. Ako pak netko nema želje ni volje, onda ni sva tehnologija ne pomaže. U našem je poslu cjelovito učenje primat. I roditelji su danas obrazovani, pa i zbog toga učiteljske kompetencije moraju biti na najvišoj mogućoj razini – rekla je učiteljica Krivohlavek.

Roditelji odgoj prebacili na škole

Unatoč činjenici što svi pedagozi, pa i same škole, ističu važnost trokuta roditelj – dijete – učitelj, ta suradnja više nije na razini na kakvoj je bila prije deset, dvadeset godina. Ima roditelja, jasno, koji i dalje svakodnevno kontaktiraju s učiteljima, vole se uključiti u život škole i razreda svoje djeteta, ali sve je više onih koji ne stignu, nemaju volje, niti žele previše se upuštati i upoznavati s radom škole.

– Roditelji su u svakodnevnoj borbi za egzistenciju i sve što ide izvan dnevnih rutina i planova nije dobrodošlo. Škole bi rado organizirale primjerice neka družina vikendom s roditeljima, ali je s druge strane zainteresiranost roditelja za takve aktivnosti jako slaba. Barem kod nas u Zagrebu. Većina njih je cjelokupni odgojno-obrazovni proces prepustila školi i prebacila na učitelje, da oni sami moraju što manje ili govoriti ništa po tome pitanju raditi kod kuće. Doslovno, evo vam dijete, prepuštam vam ga, vratite mi gotov proizvod! Učitelji su tu nemoćni. Ne možemo preodgajati djecu, a kamoli roditelje. Najesen nam dolazi nova generacija prvašića, no srećom sam optimist u duši, pa očekujem samo lijepe i dobre stvari – zaključuje učiteljica Tajana Tintor.

I dobro da je tako, jer upravo će učitelji biti vođići tim malim radoznalim, ali i uplašeniš glavicama, na još jednom putovanju od zbunjenih pačica do veselih labudova. Nove učitelje upoznat će i ovi četvrtaši, već jesenas, kada u prvom razredu stignu nove obaveze, novi predmeti, novi, još dinamičniji ritam svladavanja školskoga gradiva. Ipak, budimo bez brige. Učitelj je onaj koji i najkompliciranije stvari može učiniti jednostavnima. Upravo takvi učitelji stanuju u Krklecovo školu.

Branko Nad